

disse Dokumenter maaske stammede fra, at han ikke havde dem hos sig, og man derfor foreslog ham at udsætte Mødet, for at en Oplæsning af disse Dokumenter kunde finde Sted, greb den højtærede Udenrigsminister ikke denne Lejlighed, der saaledes blev givet ham, til at lægge Sagen frem for den høje Rigsdag. Det er særdeles beklageligt, at vi paa saa mange Maader overfor Spørgsmaal af udenrigspolitisk Art er nødsaget til at forhandle i den høje Rigsdag paa et saa mangelfuldt oplyst Grundlag. Endnu i Gaar har jeg som Medlem af det tidligere sønderjydske Udvalg, som et af de faa Medlemmer her i Tinget, modtaget en anelig Dokumentsamling vedrørende det sønderjydske Spørgsmaal. Kun meget faa har faaet denne. Denne Samling omhandler vigtige Forhold for vort Land. Det er blevet sagt, at denne Samling indeholder intet nyt. Jeg har læst den med den største Spænding og maa sige, at denne Udtalelse, denne Karakteristik fra den højtærede Statsministers Side er ikke rigtig, thi alt, hvad der i denne Dokumentsamling findes til Skildring af den sidste Episode i denne Sag, er fuldkommen nyt for mig, som dog har siddet i det sønderjydske Udvalg. Foreløbig er dette betroet mig som en Hemmelighed, jeg ikke kan omtale til andre. Mine Partifæller spørger mig med Rette, hvorfor de ikke maa kende disse Dokumenter. Efterhånden vil den høje Regering sikkert komme til overalt at møde det samme Spørgsmaal, og denne Sag vil sikkert paa et senere Tidspunkt paa ny møde den høje Regering ikke blot med Rigsdagens Krav paa at kende disse Dokumenter, men ogsaa med den Ret, som af den højtærede Statsminister er indrømmet Offentligheden med Hensyn til disse Dokumenter.

Vi fører altsaa disse Forhandlinger paa et meget mangelfuldt Grundlag, naar vi ikke kender Sagens Dokumenter. Den højtærede Udenrigsminister har bebudet — ikke Udgivelsen af en Graabog, som den ærede Ordfører for Venstre sagde, men — Affattelsen af en Graabog, og dennes Omdeling til enkelte Medlemmer her i Tinget og muligvis dens Henlæggelse paa et Sted til Gennemlæsning for andre af Tingets Medlemmer. Da der her for første Gang skal meddeles Bilag til Sagen, er Fremgangsmaaden besynderlig; ved tidligere fortrolige Møder her i Rigsdagen er Medlemmerne ved Oplæsning af Bilagene og mundtlig Diskussion blevet bekendt med Emnet.

Men i alt Fald i Dag er der en Række Spørgsmaal, som ikke for mig er oplyst

paa en saadan Maade, at man kan tage det fulde Standpunkt dertil, ikke mindst fordi den objektive Rigtighed af den højtærede Udenrigsministers Fremstilling er blevet saa absolut bestridt. Vurderingen af Overenskomsten er jo for Spørgsmaalet om, hvorvidt det var rigtigt at afbryde Forhandlingen, af afgørende Betydning, og i den Henseende har man hørt den højtærede Udenrigsministers Vurdering af Overenskomsten. Han mener, at den var ikke Prisen værd, han mener, at den handelspolitisk ikke var tilstrækkelig god. Erhvervene er af en anden Opfattelse; Erhvervsdelegationen og alle, som har udtalt sig om den, har været af en anden Opfattelse. De har vel ikke betegnet den som fuldkommen, men de har ment, at den indeholdt, hvad der var at opnaa, og derfor var ønskelig. Den højtærede Udenrigsminister har ikke givet os Mulighed for ret at bedømme denne Overenskomst, idet vi ikke kender dens Ordlyd; de Traktatudkast, som foreligger, kender vi ikke. Men den højtærede Udenrigsminister har dog sagt, at der var et af Punkterne, der var bedre end den Overenskomst, som Norge opnaaede. Det er dog allerede noget, at efter at Norge har sluttet en Overenskomst, tilbydes der os en, som paa et Punkt er gunstigere end den norske. Naar den højtærede Udenrigsminister nu dvælede ved den forskellige Stilling, som norske og danske Erhverv og norske og danske Partier har taget til Spørgsmaalet om Overenskomsten, forekommer det mig, at der for det første dog kan ligge nogen — jeg ved ikke hvor megen — Vægt paa Forskellen paa det enkelte Punkt, som den højtærede Udenrigsminister nævnte. Men dernæst ligger der vel ogsaa en betydelig Forskel i den Omstændighed, at Norge har afsluttet Overenskomsten. I den Omstændighed, at Norge har afsluttet Overenskomsten, ligger der et nyt Moment for Bedømmelsen i Danmark af, hvad man bør tilstræbe i denne Sag, og hvad man kan opnaa.

Den højtærede Minister har dernæst givet en Vurdering af det Krav, som i Øjeblikket synes at være Betingelsen for at opnaa en Overenskomst med Rusland, nemlig Kravet om Enerepræsentation for den nuværende faktiske Eneregering i Rusland. Jeg skal ikke gaa ind i den diplomatiske Terminologi, jeg skal nøjes med her at sige, at det, som man fra russisk Side har ønsket, er, at Handelsrepræsentationen skal være den eneste Statsrepræsentation for Rusland. Hvorvidt den højtærede Udenrigsminister nu tænker sig Mu-